

§ 1.

Naar Leje af Jord er indgaaet paa fast Aaremaal, dog mindst 25 Aar, og Brugeren ejer derpaa værende Bygninger, som han ikke er pligtig til at aflevere i kontraktmæssig Stand ved Brugsforholdets Ophør, kan enten Jordejeren eller Lejeren ved Henvendelse til den for Amtet beskikkede Afløsningsformand kræve den af Brugsforholdet omfattede Jord saavel som de paa denne værende Bygninger, hvad enten disse tilhører Brugeren eller Ejeren, vurderede til deres Værdi i Handel og Vandel.

§ 2.

Begæring om saadan Vurdering maa skriftlig være indgivet til Afløsningsformanden senest $\frac{1}{2}$ Aar og tidligst $1\frac{1}{2}$ Aar før Lejemaalets Ophør. Indtil $\frac{1}{2}$ Aar efter denne Lovs Ikrafttræden er det dog tidsnok, at Begæring er indgivet inden Lejemaalets Udløb.

§ 3.

Vurderingsforretningen bør indeholde en nøje Angivelse af de Omstændigheder, som har været bestemmende for Værdiansættelsen, og Udskrift skal snarest leveres begge Parter. Disse er pligtige til at levere Afløsningskommissionen alle de Oplysninger, som den maatte afkræve dem.

Den bortlejede Jord og de derpaa værende Bygninger vurderes til den Værdi, de maa antages at have i Handel og Vandel. Ved Bygningernes Værdi i Handel og Vandel forstaas den Værdi, Bygningerne har for Brugeren af Stedet under Hensyn til den Tilstand, i hvilken de befinder sig ved Vurderingens Afholdelse.

Den Værdiforøgelse, Brugeren i sin Besiddelsestid bevislig har tilført Stedet ved Grundforbedringer, opgøres særskilt og fradrages ved Vurderingen. Paa samme Maade opgøres saadan Forringelse, for hvilken der ved Fæstets Udløb vilde tilkomme Ejeren Erstatning; den herfor ansatte Værdi tillægges Vurderingssummen.

§ 4.

Naar Vurderingsforretningen er sluttet, og Overenskomst mellem Parterne ikke er opnaaet om Lejeforholdets Fortsættelse eller Afvikling, kan enten Ejeren eller Lejeren forlange Brugsforholdet fortsat i samme Aaremaal, som det hidtil gældende Brugsforhold har været, mod en aarlig Afgift til Grundejeren af 4 pCt. af de Værdier, som tilhører denne.

Hvis ingen af Parterne forlanger Brugsforholdet fortsat paa de foran nævnte

Betingelser, har Ejeren af Jorden Valget imellem

enten at overdrage Lejeren Jorden med de Bygninger paa denne, som muligt tilhører Jordejeren, til Selveje i Overensstemmelse med Kommissionens Vurdering,

eller at erstatte Lejeren den Værdi, de ham tilhørende Bygninger skønnes at have paa det Tidspunkt, Vurderingsforretningen finder Sted. Denne Sum erlægges kontant. Ligeledes skal Købesummen, som Lejeren skal betale, hvis Overdragelse til Selveje finder Sted, erlægges kontant ved Skødets Udstedelse. Alle Omkostninger ved Overdragelsen bæres af Køberen.

§ 5.

Til at lede Afløsningsforretningerne i hvert Amt, hvori superficiaere Lejeforhold forekommer, og hvorfra Begæring om Vurdering foreligger, udnævner Landbrugsministeren en i Amtet boende og i Landbruget kyndig Mand samt en Stedfortræder for denne. Naar en Vurdering skal foretages, udpeger Jordejeren og Lejeren hver en Tillidsmand, der i Forbindelse med Formanden (eller dennes Stedfortræder) foretager Vurderingen. Formanden og hans Stedfortræder beskikkes for 6 Aar og kan genbeskikkes efter Funktionstidens Udløb. Ingen kan beskikkes til Formand eller Stedfortræder for denne, der er Ejer eller Bruger af et Sted, paa hvilket denne Lov kan finde Anvendelse.

Afløsningsformanden skal, saa snart han fra en Ejer eller Lejer af Jord, hvis Brugsforhold omfattes af denne Lov, faar Begæring om Vurdering af Lej ejorden, straks lade de to Parter vælge Tillidsmænd, som derefter i Løbet af en Maaned tilkaldes for sammen med Formanden at foretage Vurderingsforretning.

Hvis en af Parterne inden Udløbet af 14 Dage nægter at vælge Tillidsmand, udpeges denne af Amtet.

§ 6.

De af Besidderne eller af Brugerne valgte Tillidsmænd maa ikke være beslægtede eller besvogrede med Afløsningsformanden saa nær som i den op- og nedstigende Linie eller i den lige Sidelinies første Grad. — Formanden kan ikke fungere, saafremt han er paa tilsvarende Maade beslægtet eller besvogret med en af Parterne.

§ 7.

Kan Parternes Tillidsmænd ikke enes om Værdiansættelsen, er Formandens